

© 1998 р. М.В.Ткач, В.А. Головацький,
О.М. Войцехівська, М.Я. Міхальова

Чернівецький державний університет ім.Ю.Федьковича, Чернівці

НЕПЕРЕВНИЙ СПЕКТР ЕЛЕКТРОНА ТА ЕЛЕКТРОН - ФОНОННА ВЗАЄМОДІЯ В СКЛАДНІЙ СФЕРИЧНІЙ НАНОГЕТЕРОСИСТЕМІ

У наближенні ефективних мас у моделі діелектричного континууму виконано теоретичне дослідження електрон-фононної взаємодії з урахуванням внутрірівневої взаємодії в складній сферичній наногетеросистемі. Встановлено явний вигляд гамільтоніана електрон-фононної взаємодії в зображенні чисел заповнення з урахуванням неперервного спектра електронів.

Theoretical investigation electron-phonon interaction with taking into account intralevel interaction in complicated spherical nanoheterosystem performed within the effective mass approximation. It is found an explicit form of electron-phonon interaction Hamiltonian in a bridging numbers representation with consideration for continuous electron spectrum.

Сферичні наногетеросистеми є цікаві об'єкти досліджень, оскільки їх фізичні властивості кардинально відрізняються від їх масивних аналогів. Особливий інтерес викликають 0-мірні квантові ями, так звані квантові точки, квазічастки яких через відсутність квазіімпульсу мають строго дискретний спектр [1]. При дослідженні взаємодії квазічастинок (електрон-, екситон-фононні взаємодії) в роботах [1-2] враховувалась лише міжзонна взаємодія. Але при деяких розмірах шарів наногетеросистеми відстань між енергетичними рівнями електрона (екситона) стає співмірною з енергією взаємодії електрона з фононами. Тому в цьому випадку необхідно враховувати внутрізонну взаємодію і взаємодію з неперервним спектром.

Сферична наногетеросистема складається з ядра, оточеного N оболонками, та зовнішнього середовища ($N+1$), в яке вміщено гетерокристал. Теорію будуємо для випадку, коли зовнішнє середовище має максимальну висоту потенціального бар'єра для електрона в порівнянні з бар'єрами інших середовищ.

Для знаходження спектра електрона потрібно розв'язати стаціонарне рівняння Шредінгера:

$$\left\{ -\frac{\hbar^2}{2m^*} \nabla^2 + V(r) \right\} \Psi = E\Psi. \quad (1)$$

В залежності від знака E виникають розв'язки двох типів: дискретний ($E < 0$) і неперервний спектр ($E > 0$). Дискретний спектр електрона знаходиться так само, як у роботі [2]. Тому роз-

глянемо тільки хвильові функції неперервного спектра. Вони в i -тому шарі мають вигляд:

$$R_{kl}^i = k_i a_i [h_l^+(k_i r) - S_l^{(i)} h_l^-(k_i r)], \quad (2)$$

причому $S_l^{(0)} = 1$ (з умови скінченності хвильової функції при $r=0$), $a_{N+1} = 1/\sqrt{2\pi}$ (з умови нормування), $k_i = \sqrt{\frac{2m_i}{\hbar^2} (E + V_i)}$, де V_i та m_i - потенціал та ефективна маса електрона в i -тому середовищі, відповідно. Рекурентні співвідношення для коефіцієнтів a_i , $S_l^{(i)}$ визначаються з граничних умов для хвильової функції і мають вигляд:

$$S_l^{(i+1)} = \frac{F_i' h_l^+(k_{i+1} r_i) - F_i (h_l^+(k_{i+1} r_i))'}{F_i' h_l^-(k_{i+1} r_i) - F_i (h_l^-(k_{i+1} r_i))'}, \quad (3)$$

$$a_i = \frac{k_{i+1} h_l^+(k_{i+1} r_i) - S_l^{(i+1)} h_l^-(k_{i+1} r_i)}{k_i h_l^+(k_i r_i) - S_l^{(i)} h_l^-(k_i r_i)}$$

$$F_i = h_l^+(k_i r_i) - h_l^-(k_i r_i),$$

$$\text{де } F_i' = h_l^+(k_i r_i) - h_l^-(k_i r_i) \Big|_{r=r_i}$$

Визначимо повну систему ортонормованих хвильових функцій електрона:

$$\Psi_{\left\{ \begin{smallmatrix} n \\ k \end{smallmatrix} \right\} \ell m} = \left\{ \begin{matrix} R_{n\ell}(r) \\ R_{k\ell}(r) \end{matrix} \right\} Y_{\ell m}(\theta, \varphi), \quad (4)$$

де $R_{n\ell}(r)$, $R_{k\ell}(r)$ - радіальні функції неперерв-

ного та дискретного спектрів, відповідно.

Введемо квантовану функцію електрона:

$$\begin{aligned} \hat{\Psi}_{n(k)lm} = & \sum_{nlm} \Psi_{nlm}(\vec{r}) \hat{a}_{nlm} + \\ & + \sum_{lm} \int_0^{\infty} \frac{1}{k} \Psi_{klm}(\vec{r}) \hat{a}_{klm} dk \end{aligned} \quad (5)$$

Для знаходження спектра і потенціалу поляризації обмежених оптичних та інтерфейсних фононів використовуємо метод роботи [3], шукаючи потенціали у вигляді розкладу по повній системі сферично-симетричних функцій (4). В результаті отримаємо гамільтоніан електрон-фононної системи в зображенні чисел заповнення за всіма змінними системи:

$$\begin{aligned} \hat{H} = & \sum_{lm} \left[\sum_n E_{nlm} \hat{a}_{nlm}^+ \hat{a}_{nlm} + \int E_{lm}(k) \hat{a}_{klm}^+ \hat{a}_{klm} dk \right] \\ & + \sum_{i=0}^{N+1} \sum_{lms_i} \Omega_{s_i} \left(\hat{b}_{lms_i}^+ \hat{b}_{lms_i} + \frac{1}{2} \right) + \\ & + \sum_{sls_i} \Omega_{sl} \left(\hat{b}_{sls_i}^+ \hat{b}_{sls_i} + \frac{1}{2} \right) + \\ & + \sum_{\substack{n_1 l_1 m_1 \\ n_2 l_2 m_2}} \sum_{i=0}^{N+1} \left\{ \sum_{s_i l m} (\Phi_{s_i l}^L)^{n_2 l_2 m_2} \hat{a}_{n_2 l_2 m_2}^+ \hat{a}_{n_1 l_1 m_1} \times \right. \\ & \left. \times (\hat{b}_{lms_i}^+ + \hat{b}_{lms_i}^+) \right\} + \\ & + \sum_{\substack{n_1 l_1 m_1 \\ n_2 l_2 m_2}} \sum_{slm} (\Phi_{sl}^I)^{n_2 l_2 m_2} \hat{a}_{n_2 l_2 m_2}^+ \hat{a}_{n_1 l_1 m_1} \times \\ & \left. \times (\hat{b}_{lms}^+ + \hat{b}_{lms_i}^+) \right\} \end{aligned} \quad (6)$$

де під сумами $\sum_{n_1, n_2} \dots$ в двох останніх доданках

розуміємо суми у випадку дискретного спектру та інтеграли у випадку неперервного.

Згідно з [4], перенормована енергія електрона, що взаємодіє з фононами, визначається Фур'є образом запізнюючої функції Гріна

$$G_{ij}(\omega) = (\omega - \varepsilon_i - M_{ij}(\omega))^{-1} \quad (7)$$

Отже, згідно з наведеними формулами перенормована енергія електрона з урахуванням внутрішньорівневої взаємодії та неперервного спектра може бути обчислена для конкретних систем, параметри яких відомі.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Schooss D., Mews A., Eychmuller A., Weller H. Quantum dot quantum well CdS/HgS/CdS: theory and experiment // Phys. Rev. B. - 1994. - **49**, II, №24. - P.17072-17078.
2. Tkach M., Holovatsky V., Voitsekhivska O., Mikhal'yova M. Exciton-phonon interaction in spherical nanoheterosystem CdS/HgS/H₂O // Phys. Stat. Sol. - 1997. - **203**, № 2. - P.578-592.
3. Ткач Н.В. Спектр поляризационных фононов в трехслойной сферической гетеросистеме // ФТТ. - 1994. - **36**, № 11. - С.3222-3232.
4. Агранович В.М. Теория экситонов. - М.: Наука, 1968.